

ÂŞIK GÖZÜNDEN EVREN

Özgün Fotoğraf: Özkan OLCAY

Bir avuçtu toprak anadan; ne kadar taşırrsa elleri
Bir soluktu; içine en çekebildiği
Başka gözde aşk, sildi göreceleri
Ve o, yaşarken fani yeryüzünde
Evren oldu tüm kümelerde

Âşık bakınca büyülenir gözleri
O tüm kıtalardan büyükken, miniciktir elleri
Bir temas kadar yakınken,
Yıldızlar kadar da uzaktır
O evrenin ta kendisiyken tek bir bedende candır
Âşığın kıstası yoktur
Âşık bakarsa evren maşuktur

Zeynep GÜLDİKEN